

פרשת קרח < 17 < כ"ט סיון התש"ע

גילוי דעת

מפני הרעה נאסף צדיק

גיליון זה מוקדש לעילוי נשמת
מרן הראשון לציון הרה"ג מרדכי אליהו זצוק"ל

כַּאֲשֶׁר אָמַר תְּנַחֲמוּנוּ
אֲנוּכִי אֲנַחֲמָכֶם
וּבִירוּשָׁלַיִם תְּנַחֲמוּנוּ

הפטרת ראש חודש ס"ו, י"ג

אבי קנטרוביץ < תנועה כהלכה

מתנהגים בריא בדרכים

כל נהג מכיר את ההרגשה הגופנית לאחר נהיגה, ובעיקר לאחר נהיגה ארוכה ללא הפסקה. קשה קצת לצאת מהרכב, חשים בכאבי גב תחתון והרגשת התכווצות כללית. חשוב לתרגל ולהקפיד על ישיבה נכונה ברכב.

להלן כללי ישיבה נכונה:

- < יש לשבת עמוק בתוך המושב, להרגיש עם האגן את משענת הגב, גב זקוף.
< את מרחק המושב נמדוד בעזרת דוושת הבלם או המצמד, העקב מונח על הרצפה וברך מעט כפופה (כ-150 מעלות).
< זווית משענת הגב צריכה להיות כ-100 מעלות, כשהידיים מונחות בקלות על ההגה.
< אחיזת הידיים על ההגה תהיה כך ששתי הידיים מונחות על ההגה משני הצדדים, בתפיסה קלה, כתפיים שמוטות, מעט כיפוף במרפקים.
< את גובה ההגה נכוון כאשר אנו אוחזים בשתי הידיים, כפות הידיים תהיינה נמוכות בכ-5 ס"מ מגובה הכתף.
< גובה המושב יהיה בהתאם לגובה הנהג. יש להקפיד על שדה ראייה מקסימאלי דרך השמשה הקדמית ולוודא שההגה לא יסתיר את לוח השעונים.
< משענת הראש תהיה בגובה הראש, במרחק של 2-3 ס"מ ממנו, מבלי שתפריע לתנועת הראש לצדדים.
< בשעת נהיגה ברכב אוטומטי, יש להניח את רגל שמאל על המדרס שנמצא משמאל הדוושות.
< את המראות יש לכוון עפ"י ההנחיות שניתנו בגילוי דעת 13 (פרשת במדבר).
< לסיכום: בישיבה זקופה שכל הגב נוגע בכיסא נשלט היטב ברכב, נקטיין את רמת המתח והעייפות בנהיגה, נגיב תגובות מהירות ונכונות יותר גם במצבי חירום.

אדם מאמין נוהג לחומרא

סדנאות סימולציה לנהיגה חכמה של תנועה כהלכה מסובסדות ע"י קרן אביה 09-7745758, 054-4836343

Advertisement for a driving seminar. Includes a stop sign icon and text: 'על פי נתוני הרשות הלאומית לבטיחות בדרכים: בשבוע שעבר, נהרגו בכבישי ישראל 7 בני אדם ועוד 4 נהרג מפציעות קודמות'.

לע"נ אביה יהושע גולדברג ז"ל

גליון 17 פרשת קרח כ"ט סיון תש"ע

תמונת שער:

כאיש אשר אמו תנחמנו כן אנוכי אנחמכם וברושלים תנחמו הפרטת ראש חודש סיון, י"ג

התמונה בשער צולמה בעצרת תפילה בכותל המערבי כתגובה להסכם אוסלו

בכל שבוע תתפרסם, בעז"ה, תמונת שער מתוך מבחר תמונות שתשלחו אתם הקוראים. אתם מוזמנים לשלוח תמונה הקשורה לפרשת חוקת למייל: gdaat@pisrael.com לציון עבור תמונת שער. עפ"י התקנון

התמונות המובאות בגליון עם דמותו של מרן הרב מרדכי אליהו זצ"ל, באדיבות הספר "דורש טוב לעמו" והצלמים: אפרים קילשטוק, הרב אפרים לוי ויורם בוזגלו.

זה עונג שבת

הדלקת נרות < ירושלים 7:06 תל אביב: 7:24 חיפה: 7:19 צאת השבת < ירושלים 8:27 תל אביב: 8:29 חיפה: 8:30

הוצאה לאור: קרן אביה לע"נ אביה יהושע ז"ל

הפקה ופרסומות: פרסומי ישראל ושות'

לפרסום, מודעות והנצחות: ורד כהן-חדד

gdaat@pisrael.com ■ 02-5350916

עריכה: עפר מעוז

עיצוב: תמי כהן ומורן ארונשטם

תוכן המודעות על אחריות המפרסמים בלבד

© כל הזכויות שמורות לפרסומי ישראל ושות'.

■ נא לא לקרוא בשעת התפילה

■ נא לשמור על קדושת הגליון

■ כל ההכנסות מהגליון קודש למלחמה בתאונות הדרכים

המעוניינים

לפרסם במדור זה

את פעילותם בנושא זהירות בדרכים

מוזמנים לשלוח אלינו מידע

על הפעילות והפועלים למייל:

zehirut@pisrael.com

זה בידיים שלך, נהג!!!

בעלה את שירת ירושלים על ראש שמחתנו

פרסומי ישראל ושות'

שירת ירושלים

באולמי שירת ירושלים תיהנו מאירוע מרגש, מנוף ירושלמי מרהיב ומשירות מסור מכל הלב.
בואו לחגוג בשירת ירושלים, זה מתנגן בדיוק לטעם שלכם.

הנדוניה עלינו!

למזמינים אירוע לחודשי אב-אלול

מגוון מוצרי נדוניה יוקרתיים
מבית רשת פריד

ובנוסף: ש"ס מפואר לחתן
ארבעה טורים השלם - שירת דבורה
שו"ע הבהיר, בינוני - הוצאת לשם

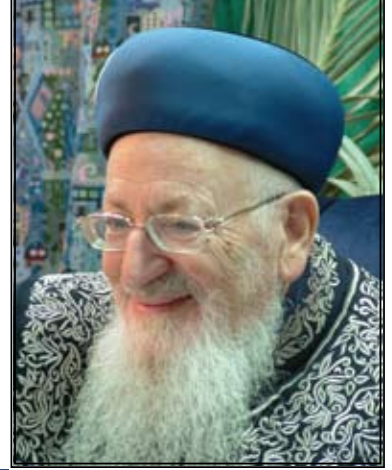
אולם מעוצב לאירועים ולכנסים | עד 600 מוזמנים | מיקום בכניסה לירושלים
אפשרות לחופה תחת כיפת השמים | שתי כניסות נפרדות | מבחר אפשרויות קייטרינג | חניה צמודה

אולמי שירת ירושלים, רח' כנפי נשרים 64 ירושלים | 02-5002324 | 050-4140430

גילוי דעת

אין עושין נפשות לצדיקים דבריהם הן הן זכרון

מובאה מהספר שנשא הרב מרדכי אליהו על קברו של הרב משה צבי נריה
מתוך הספר 'ויאמר מרדכי' שערך הרב מאיר טויזר יבדל"א, היוצא לאור בקרוב

המשכיות התורה

מרת הראשון לציון

הרה"ג מרדכי אליהו זצוק"ל

במיתתם קרויים חיים

כך תספידו אותי? רש"י מסביר שדעתו חלשה כיוון שהאחד מדמיון לארץ שכלה בשלהבת והשני מדמיון לאבידה: "האי מדמיון ליה לשלהבת והאי לאבידה". ר' אשי הצטער, כיוון שמאחר והוא יושב וכותב את הגמרא, שממנה הלכה יוצאת והכל נמצא בתוכה, כיצד משווים אותו לדבר המתכלה ואובד? הלא יש לו המשכיות ו"זרעו" בחיים: התלמוד שערך הוא עיקר לימוד תורה, בפשט ובעיון. האם הספדים אינם מבינים שהעם ימשיך אחריו בלימוד התורה? שלא הכל יאבד ויגמר? על זה הצטער ר' אשי וחלשה דעתו. איך הם אינם מסוגלים להבין שיש המשכיות לתורה? אמנם העצים כלים בשרפה והופכים לאפר, אך התורה לעולם לא תכלה, כיוון שהיא ממשיכה הלאה והלאה. אותו תלמוד שערכו רבינו ר' אשי המשיך הלאה והחזיק את עם ישראל כולו בגולה, וכשעלו לארץ המשיכו בלימוד תורה, אז איך הספדן מדמה אותו לארץ אחוז שלהבות ול"צדיק אובד"? אלא, כשאין איש שם על לב ואין לומד ממעשיו - זו אבידה! כשאין ממשיכים את דרכו - זו אבידה!

כך גם ביחס למנוח, יש להמשיך את מפעל הרבצת התורה האדיר שהקים. צריך להחיות את נפשם של הילדים הצמאים לתורה, אך אין להסתפק רק בבני ישיבות בתוך כותלי הישיבה, אלא צריך ללכת ממקום למקום, כר' חייא, ולהכניס בכולם את אור התורה, את סם החיים, כדי שלא ירעו בשדות זרים.

בשני הדברים יש צורך: גם בפלפול, וגם בדאגה שלא תשתכח תורה מישראל. ולכן אמרו "גדולים מעשי חייא", כיוון שאחז בזה וגם מזה לא הניח ידו, פלפל וגם לימד לאחרים.

חז"ל (מועד קטן כ"ה) מספרים על ר' אשי דבר פלא. ר' אשי שאל את הספדן: "ההוא יומא מאי אמרת?" כלומר: בבוא יומי, מה תגיד עלי בהספד? נשאלת השאלה: הייתכן שמה שמעניין את ר' אשי, שאת תורתו אנו לומדים עד היום - שהרי הוא שסידר וערך את התלמוד יחד עם רבינו והם "סוף הוראה" - הוא מה יאמרו עליו בהספד? מה בכלל משנה לו מה יאמר עליו הספדן?

הדבר יתבאר לפי הוראת חז"ל לספדים. חז"ל (ברכות ס"ב) מורים לספדן להזהר במילותיו בשעה שהוא מספיד. להוסיף מעט שבחים לנפטר - מותר לו, אך הרבה - אסור. ואם הוסיף יותר מן המותר - נפרעים ממנו ומן המת. ויש לשאול, הספדן נענש, כיוון שלא דיבר אמת, אך מדוע נענש המת? אלא שדברי ההספד משמשים אמת-מידה להשיגי המת בחייו, וכאילו אומרים לו: "ראה, כך וכך אמר עליך הספדן, סימן שיכול היית להגיע לכך בחייו. ואם לא הגעת - תיענש". לכן ר' אשי שאל את הספדן מה הוא עתיד לומר עליו, כדי שידע כבר בחייו לאן עליו לשאוף, ומה הוא נדרש עדיין לתקן, כך שלא ייפרעו ממנו אחרי שימות.

הספדן השיב לר' אשי: "אומר: אם בארזים נפלה שלהבת, מה יעשו אזובי קיר? לויתן בחכה הועלה, מה יעשו דגי רקק?", כלומר הספדן יאמר שאם ר' אשי, ארז גדול, נפל, מה יעשו אזובי הקיר, ה'ענף'? ואם הליתן נלכד, מה יעשו הדגים הקטנים? הספדן השני התנגד להספד: "חס ושלום דחכה ושללהבת בצדיקי אמינא", אם כך מה יאמר? "בכו לאבלים ולא לאבידה, שהיא למנוחה ואנחנו לאנחה". חלשה דעתו של ר' אשי, ותמה האם

מפני הרעה נאסף הצדיק (ישעיה ב"ז, א)

חז"ל (ראה סנהדרין ק"ג, תענית י"א, רד"ק שם) מבארים את הפסוק בשני אופנים. פירוש אחד: הצדיק נאסף ובמיתתו מכפר ומגן על הדור "מפני הרעה", כדי שלא תבוא. פירוש שני: הצדיק נאסף כדי שלא יראה את הרעה העומדת לבוא.

במדרש נאמר:

"סילוקן של צדיקים קשה לפני הקב"ה ממאה תוכחות חסר שנים שבמשנה תורה, ומחורבן בית המקדש. בתוכחות כתיב: 'והפלא ה' את מכתך' ובחורבן בית המקדש כתיב: 'ותרד פלאים', אבל בסילוקן של צדיקים כתיב: 'לכן כה אמר ה' הנני יוסיף להפליא את העם הזה הפלא ופלא', וכל כך למה? ואבדה חכמת חכמי ובינת נבוניו תסתתר" (מדרש איכה רבה א, ל"ח).

בגמרא, לעומת זאת, כתוב ש"שקולה מיתתן של צדיקים כשריפת בית אלוקינו" (ראש השנה י"ח), אך לא יותר מחורבן בית המקדש. הכיצד?

המפרשים ביארו שהדבר תלוי בשאלה האם יש לצדיק המשכיות: אם אין לומדים ממעשיו של הצדיק שנפטר ו"זרעו" אינו בחיים, אזי קשה מיתתו יותר מחורבן בית המקדש, אך אם מיתת הצדיק אינה מכריתה את "זרעו", אלא יש המשכיות לתורתו, אזי קושי מיתתו דומה לחורבן בית המקדש, אך לא יותר; כפי שמצטערים על חורבן בית המקדש, אך יודעים שהוא כפרה לכל עם ישראל, כך גם ביחס לצדיק. וכשלומדים ממעשיו של הצדיק, ממעטים מצער השכינה ומצער הנפטר. בזוהר הקדוש כתוב, שהצדיקים גדולים במיתתם יותר מבחייהם, כיוון שאחר מיתתם הם מסתכלים על תלמידיהם מלמעלה, האם ממשיכים בדרכם או לא.

מכון המרכז לסת"ם
טל: 0544-222355

ספרי תורה מהודרים
למונהג אשכנזים • למונהג ספרדים

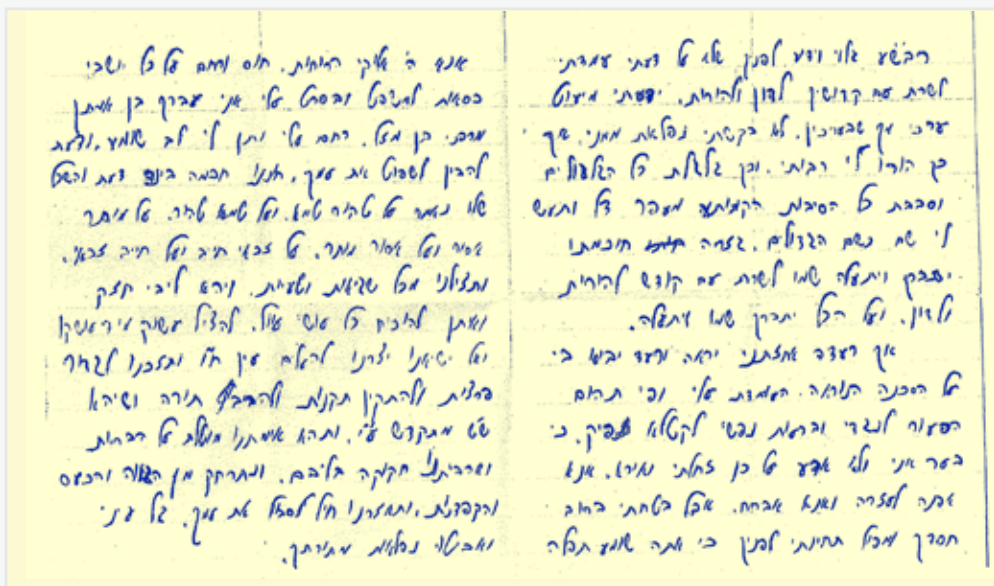
ע"י סופר ירא שמים
הגהות. תיקונים. חידושים של ספרי תורה ישנים

למכירה בהזדמנות נדירה ספר תורה במחיר חסר תקדים

למען הנצחת זכרו ותורתו של אבינו וסבינו מו"ר הראשון לציון הרה"ג מרדכי אליהו זצ"ל

נודה לכל מי שיכול לשלוח לנו סיפורים אודות מנהגותיו ומעשיו.
הדיוק בפרטים הכרחי - נא להשתדל לדייק בכתיבתם.
בבקשה ציינו שם ומספר טלפון ליצירת קשר.
המעוניינים בעילום שמם נכבד את בקשתם.

לכתובת: sifreiharav@gmail.com או לפקס: 02-6522222

אנא ה' אלוקי הרוחות. חוס ורחם על כל יושבי כסאות למשפט ובפרט עלי אני עבדך בן אמתך מרדכי בן מזל. רחם עלי ותן לי לב שומע, ודעת להבין לשפוט את עמך, חוננו חכמה בינה דעת והשכל שלא נאמר על טהור טמא ועל טמא טהור, על מותר אסור ועל אסור מותר, על זכאי חייב ועל חייב זכאי ותצילני מכל שגיאות וטעויות. ויהא ליבי חזק ואיתן להוכיח כל עושי עוול, להציל עשוק מיד עושקו ואל ישיאני יצרנו להעלם עין ח"ו ותזכנו לגדוד פרצות ולהתקין תקנות ולהרביץ תורה ושיהא ש"ש מתקדש ע"י, ותהא אימתנו מוטלת על הבריות ואהבתנו חקוקה בליבם. ומתרחק מן הגאווה והכעס והקפדנות, ותאזרנו חיל לסבול את עמך, גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך.

רבש"ע, גלוי ודוע לפניך שלא על דעתי עמדת לשרת עם קדושיך לדון ולהורות. ידעתי מיעוט ערכי מך שבערכיך. לא בקשתי נפלאות ממני, אך כך הורו לי רבותי, וכך גלגלת כל הגלגלים וסבבת כל הסיבות, הקימותה מעפר דל ותעש לי שם כשם הגדולים. גזרה חוכמתו יתברך ויתעלה שמו לשרת עם קודש להורות ולדון, ועל הכל יתברך שמו ויתעלה. אך רעדה אחזתני יראה ורעד יבוא בי על הסכנה הנוראה העומדת עלי ופי תהום הפעור לנגדי וברעות נפשי לקטלא נפיק, כי בער אני ולא אדע על כן זחלתי ואירא. אנא אפנה לעזרה ואנא אברח, אבל בטחתי ברוב חסדך ומפיל תחינתי לפניך כי אתה שומע תפילה.

בכיסו של הרב מרדכי אליהו היה מונח בדרך קבע מכתב מדהים, מעין 'אני מאמין', שכתב לפני כחמישים שנה כשהתמנה בגיל 30 לשמש כדיין הצעיר ביותר באותה תקופה.
בתפילה האישית הזו משתקפת גדלותו ואמונתו הענקית. ניתן להתרשם מבין השורות מאישיותו המופלאה, מאצילות מידותיו, מיושרו, מענותותו ומאהבת ד' ואהבת הבריות שהיו לחם חוקיו.
המכתב הוקרא בהלווית מרן ע"י הרב שמואל זעפרני שליט"א שיצק מים על ידיו של מרן כשנות דור, ונמסר לידינו ע"י בנו של מרן עו"ד שלמה בן אליהו בידלח"א.

בקרב בחנויות הספרים...

ספרו החדש של שמחה רז
ושל הרב שלום קליין והילה וולברשטיין
על דמותו של הרב **צבי יהודה הכהן קוק** זצ"ל

משמיע ישועה

ספר מרתק, המסכם לימוד מקיף על אישיותו הרבגונית של הרב, התלמיד-חכם, הצדיק והמנהיג הדגול, מי שהיה הדמות הדומיננטית בציבור הדתי לאומי מהקמת המדינה, דרך בניית עולם התורה הציוני ועד מפעל ההתישבות

הספר מוקדש לע"נ אביה יהושע ז"ל גולדברג

לפרטים ולהזמנות מוקדמות
התקשרו: 02-5003988 רבקי

בהוצאת: אור עציון,
ספרי איכות תורניים
המכון התורני ע"ש ר' יצחק וחנה סטרוביץ'

לתבוע הנהגה מיידית, ולו משה היה מצליח להכיל את בוסריותו של קרח ולמקם אותו נכון במערכת הנהגה. היכולת לבנות גרעין איתן של המשכיות לבואה ולהנהגה בשושלת המשפחתית, הייתה מצויה באישיותו של קרח. יתר על כן, חז"ל רמזו בדבריהם, שהחיבור בין משה לקרח היה יכול להוליד הנהגה גדולה יותר, שמתוכה משה היה יכול להיכנס ולהכניס את בני ישראל לארץ.

הכמיהה לקידום, הרצון להוביל, נולדים לעיתים עם גאוה. לעומתה, התביעה הבריאה שלנו ממנהיגים, למושלמות מוסרית ולענווה, עלולה לדכא את ניצני הנהגה שלנו באדם. נכון שחכמנו סולדים מגאוה, שכמוה כעבודה זרה "תועבת ה' כל גבה לב", אך הגמ' בכל זאת דורשת מתלמיד חכם שהוא מנהיג ציבורי, שתהא בו שמינית שבשמינית של גאוה המעניקה לו עוצמה, סמכותיות וכוח מנהיגות. יש מקום לשאיפות לגדולה ולשאפתנות, על אף שבתחילה הן בוסריות. זו אנרגיה שעלינו לרתום למימוש האמת הפנימית הטמונה בתוכנו. עוצמה מבורכת, כשנצליח לברר אותה מגאוותה, תחשוף את העומק האמיתי שבחינו.

למות במדבר הינו מידה כנגד מידה לאמירתו לקרח "רב לכם": 'באותם מילים שבישר בהם נתבשר'. ניכר כי הגמרא אינה רואה בעין יפה את ניסיונו של משה לדכא שאיפה רוחנית לגדולה, על אף שאותה השאפתנות אינה נקייה לגמרי.

על אף שוודאי שחז"ל אינם מצדיקים את מעשהו של קרח, הם הדגישו כי מדובר באדם גדול שחזה את שושלת הנביאים העתידה לצאת מבניו, ובראשם שמואל השקול כנגד משה ואהרן. קרח היה אדם בעל שיעור קומה עם עתיד גדול, שרצה לממש שאיפות רוחניות גדולות ואמיתיות. כאן אומרים חז"ל כי לא היה לו למשה לומר לקרח 'תסתפק במעלות שכבר יש לך'. עונשו של משה לא להיכנס לארץ נושא את אותו האופי של אי מימוש שאיפתו הרוחנית לזכות ולהיכנס לארץ ישראל. נראה שחז"ל מצביעים על כך שיש לנתב את השאפתנות הבוסרית למקום בריא וראוי, ולתת לכוחות הגדולים הקשר חיובי.

דומה כי כוחות אדירים בהנהגת ישראל יכלו לפרוח בחיבורו של קרח להנהגתו של משה. הייתה כאן הזדמנות לשיתוף - לו קורח לא היה דוחק את השעה

קידום, הצלחה, שליטה והנהגה - זהו חלומם של לא מעטים מאיתנו. כשאנו מנסים להסתכל במבט רוחני על שאפתנות זו, אפשר שהיא מצטיירת בעינינו כרעה המשתייכת לאגו מנופח. במיוחד ממנהיגים אנחנו מצפים לפעול מתוך שליחות ערכית. שום מניע אחר לא בא בחשבון. גם כלפי עצמנו, כשאנחנו מוצאים בעצמנו איזו שאפתנות אישית אנוכית, אנחנו מרגישים אשמים ולא ראויים, לכן נמהר לייחס לעצמנו רק מניעים נעלים אידיאליים. אחרת לא נקבל את עצמנו.

קרח הוא דוגמא מצוינת למישהו שהאמביציה האישית שלו העבירה אותו על דעתו, והורידה אותו לאבדון.

תופעה מעניינת מאוד בפרשיית קרח היא הביטוי "רב לכם". זהו נשק המשמש הן את קרח הטוען "רב לכם... ומדוע תתנשאו על קהל ה'", והן את משה, המנסה להוריד את קרח מהעץ הגבוה "רב לכם בני לוי". פעם נוספת בספר דברים מופיע הביטוי כלפי משה עצמו, אך הפעם על ידי הקב"ה "רב לך, אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה" - לא תכנס לארץ.

מפליא כי הגמרא בסוטה אומרת כי עונשו של משה

מביא לידי מעשה

הרב נעם פרל - ראש הישיבה הסביבית סוסיא

לכאורה לתפיסת עולמו - **אמרה לו: יודעת אני כי כל העדה כולם קדושים**. מציאת נקודת התורפה הנהנתנית אשר אף גדולי המורדים וההוגים לא מצליחים לעקור מאישיותם - **הישקתו יין שיכרתו והרדימתו במיטה**. ועד יצירת מחסום הרמטי בפתח ביתה תוך רמיסת חוקי הצניעות והלכות המוסר, למען התוצאה המעשית, שהיא הרי עיקר העולם - **וישבה בפתח הבית היא ובתה וסותרה שערות ראשה כל מי שבא בשביל און בעלה כיון שראה חזר**. נראה כי בשיתוף בתם של און ואשתו בביצוע התוכנית להצלת האב והבעל, מבהיר המדרש כי הפרקטיקה נלמדת דור אחר דור מתצפית וחינוך ללא צורך באומר ודברים.

מבינות בנות פלג כי אין טעם בויכוחים אידיאולוגיים - אין להן אלא להרוויח זמן עד אשר מגדל הקלפים האידיאולוגי יקרוס, ואביהם יחתם לחיים טובים ולשלום.

אוי לו לדור שרעיונותיו אינם מצליחים לעמוד במבחן הפרקטיקה, ואבי לו לעם שלא מצליח לגדל הוגים וחיים המגדירים את יעדיו, מכונים את דרכו חזקנים בכיכר העיר כי "כל העדה כולם קדושים"

קדושים

עולם המעשה המקורקע והמוחשי. און המביא הביתה את בשורת ה'כולם קדושים' ואת 'אחרית הימים כאן ועכשיו', הפגוש בבית את גברת בן פלג השואלת את השאלה הקשה 'מה יוצא לנו מזה?'. האם מקרה הוא כי עוסף המדרש את הצד ההוגה, המרחף והמנוטק בדמותו הגברית של און, ואת ממלכת הפרקטיקה הראלית והיציבה מפקיד הוא בידי אישה?

כה מעשית היא אשת און, עד כדי כך שאף את האידיאולוגיה אודותיה נואם בעלה נאומים חוצבי להבות בכיכרות המחנה, ואת הסטיקרים אותם מדביק הוא בפתחי אוהלי בני ראובן, תופסת היא מצידם המעשי והיישומי בלבד. אף את סיסמת המחץ המדהימה ובת האלמוות של האידיאולוגיה הקורחית "כי כל העדה כולם קדושים" תופסת היא באופן מעשי וקונקרטי, 'כולם קדושים' - זה אומר שאף אחד לא יעז להיכנס לבית שבפתחו אישה לא צנועה. אם כך, אומרת לעצמה אשת און, מצאתי כיצד להציל את בעלי ממחירה האיום של מרידה אידיאולוגית חסרת תכלית.

ניכרת המעשיות בכל שלב ושלב בתוכניתה של גברת פלג, החל מ'הרדמת' הבעל בהצטרפות

ויקח קרח בן יצחק בן קהת בן לוי... ואון בן פלג בני ראובן: ... ויקהלו על משה ועל אהרן ויאמרו אליהם רב לכם כי כל העדה כלם קדושים ובתוכם ה' ומדוע תתנשאו על קהל ה': (במדבר ט"ז א'-ג')

אמר רב: און בן פלג אשתו הצילתו ואמרה ליה מה לך בזו המחלוקת - אם אהרן כהן גדול הנך תלמיד, ואם קרח כהן גדול הנך תלמיד. אמרה לו: יודעת אני כי כל העדה כולם קדושים. מה עשתה? הישקתו יין, שיכרתו והרדימתו במיטה, וישבה בפתח הבית היא ובתה וסותרה שערות ראשה. כל מי שבא בשביל און בעלה, כיון שראה חזר, בין כך ובין כך נבלעו קרח ועדתו. זה הוא שכתוב: "חכמת נשים בנתה ביתה" - זו אשתו של און. "ואולת בידיה תהרסנה" - זו אשתו של קרח.

(מדרש במדבר רבה י"ח, כ')

מוצל המדרש את היעלמותו של און בן פלג במבמת התורה בעיצומו של המרד, ואת אי אזכורו בין הנספים, הנבלעים והשרופים בעדת קרח, כדי ללמדנו אמת נוקבת על המתח המתמיד בין עולם הרעיון לעולם המעשה, בין היכלי האידיאולוגיה למחסני הפרקטיקה.

מציב המדרש את און בן פלג, האידיאולוג נושא דגל השוויוניות האנרכיסטית, אל מול אשתו המייצגת את

A portrait of Rabbi Shlomo Glick, an elderly man with a long white beard and glasses, wearing a black hat and a dark suit. He is looking slightly to the left. The background is a solid magenta color.

הרב דב ליאור - ראש ישיבת ניר קרית ארבע

עושיין נפשות לצדיקים דבריהם הן הן זכרונם'. גם אם גופו אינו איתנו, דבריו, תורתו, הדרכתו ואישיותו עדיין איתנו. ועלינו ללמוד אותם ע"מ להנציח

את זכרו. תהא נשמתו צרורה בצרור החיים. "בלע המות לנצח ומחה ה' א-להים דמעה מעל כל פנים וחרפת עמו יסיר מעל כל הארץ". יהי זכרו ברוך

**שביכולתו שהנהלת המדינה
וצביונה יהיו לאורה של
תורת ישראל**

אישיות כזאת שמסתלקת, לא מוצאים בקלות את מחליפו, אולם אנו מאמינים ש'לא יטוש ה' עמו', כפי שהביאה הגמ' שביום שמת ר' עקיבא נולד רבי, אולם אין ספק שחסרונו ניכר המשנה אומרת ש'אין

חדש
נפתחה
שלוחה
בירושלים

בית הספר למאמנים ומדריכים בספורט

קורסי מדריכים: • כדורסל • כדורגל • טניס • מחול אירובי • ג'ודו
ריקודי עם: • חדר כושר • שחיה • התעמלות ספורטיבית • קראטה
קורסי מאמנים: • כדורסל • כדורגל • שחיה • קראטה

ניתן ללמוד במתכונת שנתית
 ובמתכונת קיץ - אילול תש"ע / אוגוסט 2010

בית הספר להכשרה וקריירה

• גישור • גרפולוגיה • אימון אישי (coaching) • עיצוב אופנה
• מקצועות קודש • שחיטת עופות • משיגי כשרות • סופרי סת"ם • הכנסת פרישות ותפירת • שיפוז תפילין
• הנהלת חשבונות סוג 3 • ניהול מערכות משרד • מזכירה בכירה • הנהלת חשבונות 2+1 וחשבונות

בית הספר לרפואה משלימה

מסלולי לימוד חד שנתיים: עיסוי שוודי • פרחי באך ודמיון מודרך • איירידואלוגיה • מספלות בהריון ולידה (דולות)
רייקי 2+1 • רייקי מאסטר • פאנג שוואי
מסלולי לימוד דו שנתיים: רפלקסולוגיה קאורדינטיבית • זן שיאצו
מסלולי לימוד רב שנתיים: טיטורופתיה • צמחי מרפא • רפואה טיבט מסורתית • תזונה טבעית

בית הספר לתרפיות מתקדמות

- מדריכי רכיבה ורכיבה טיפולית • הידרותרפיה - מסלולים נפרדים לבנים ובנות

בית ספר למוזיקה - "מזמור"

• מסלול ביצוע • מסלול הלחנה ועיבוד

5% הנחה למועדוני חבר ואשמורת | הקורסים מוכרים על ידי רשות הספורט, קופות החולים והאיגודים המקצועיים

רק בגבעת ושינגטון: מתקני ספורט מתקדמים • קורסים עדכניים • מרצים מובילים

היחידה ללימודי תעודה

גבעת ושינגטון

שלושה 2

1-800-280-281

www.washington.ac.il/teuda

כי מרדכי... דורש טוב לעמו

צדיק שמור מן החטא - פלטה של שבת

האר"י ז"ל אמר שכאשר אדם לומד הלכות מסוימות, נברא מלאך שמגן עליו כדי שלא יכשל בהן. אם לומד הלכות שבת - נברא מלאך של שבת, וכן על זו הדרך.

מין הרב לעולם לא אוכל מזון שחומם בשבת על פלטה, מפני שהפלטה מוסיפה הבל, והטמנה בדבר המוסיף הבל אסורה אפילו מבעוד יום, כמו שפסק מין. ולכן בבית הרב מחממים מזון בשבת על פתיליה. גם כשהוא נוסע לשבות במקומות אחרים, בני ביתו מביאים עבורו את הפתיליה.

בזמן מלחמת "שלום הגליל" הוזמן הרב באחת השבתות ע"י אנשי גוש קטיף, והוא התארח בביתו של אחד הרבנים. בערב שבת, כשיצאו מבית הכנסת אחרי תפילת ערבית, נזדעקה לפתע הרבנית: "אוי ואבוי! שכחתי את הפתיליה בבית!". ענה הרב בשלושה: "אל תדאגי. מה שאת תאכלי - גם אני אוכל". אך הרבנית לא נתרצתה ומרוב דאגתה לרב המשיכה: "מה תאכלי לא נעים...". שנה הרב את דברו: "מה שכולם יאכלו - אני אוכל". "אתה תאכל מפלטת שבת?!", תמחה הרבנית.

כאשר הגיעו לבית הרב המארח, קידשו על כוס יין מלא ובצעו לחם משנה. נכנסה בעלת הבית למטבח להביא את התבשיל אחרי רגע חזרה בידיים ריקות וכתפיים שחוחות. "אני מתנצלת", אמרה, "שכחתי להכניס את תקע הפלטה לשקע... האוכל יוגש קר". מי שנזהר - לא ייכשל.

סיפורים על הנהגותיו של הרה"ג מרדכי אליהו זצ"ל

מתוך ספרו של הרב שמואל זעפרני דורש טוב לעמו

לו מיד".

קירבתי את הצ'ק למארח: "הרב ביקש שתיתקח את הצ'ק בחזרה", והרב הסביר: "אם אחזיק צ'ק זה בכיס, מהיהודי הזה, ותהיה בעיה כלשהי עם הבן והוא יבוא אלי להתייעצות, תהיה לי בעיה. איך אוכל להנחות אותו בצורה אמיתית כשאני יודע שאני מקבל ממנו כסף? החזר לו את הצ'ק!".

המארח לא האמין. הוא לקח אותי הצידה ואמר: "שמע, באו הנה כבר כמה רבנים, חכמים חשובים. מאות אלפי דולרים הוצאתי על הטיסות שלהם ועל שר העבודה והטריחה כדי לשכנע את הבן... והרב לא רוצה לקחת?".

שקיעתו העמוקה בתורה

הרב שקוע בעולמה של תורה. בכל שנייה בה הוא מתנתק מעיסוקיו האחרים - מייד הוא שוקע בתורה. כשהתגורר ברחוב 'הפורצים', היה נוסע באוטובוס. בנסיעתו באוטובוס, לא רצה שתשב לידו אישה, אבל גם לא אבה לתפוס שני מקומות. לכן היה יושב ליד החלון ומותיר את המושב שלידו פנוי, אך מתפלל שלא תשב לידו אישה.

והנה, פעם אחת, תחנה אחת בלבד אחרי שעלה לאוטובוס, עלתה אישה והתיישבה לידו דווקא. הסב הרב את פניו אל החלון והחל שוקע ומתעמק בלשון הזהב של הרמב"ם ובשולחן הערוך והטהור של מין. ראשו בחלון ומוחו במצולות ים התורה.

אחרי נסיעה של כעשר דקות, נגעה האישה בכתפו של הרב ואמרה: "הגענו". הסתכל, ולצידו יושבת לה אשתו.

כך גם כשהיה דיין בבית הדין בבאר-שבע, היה מגיע לבית הדין במוניות. מנהל התחנה היה מתחנן לנהגים: "תזכירו לו לרדת!". מתוך שהיה שקוע בלימודו, לא היה שם לב שהגיע לתחנה הנכונה.

יחסו של הרב לכסף

כשנסעתי עם הרב לאחת מארצות הגולה, הזמין אותו יהודי עשיר לארוחת בוקר, למעשה, 'משתה' יהיה תיאור מדויק יותר של הארוחה. רבים הוזמנו לארוחה שהתקיימה בגן המפואר שבחצר ביתו, בית אבן יפהפה בן 4 קומות. רוב המזמנים ישבו בגן, אך המסובדים ישבו בסלון שבתוך הבית. התיישבנו לשולחן ליד בעל הבית, בינות שאר הנוכחים לובשי החליפות. המשרתים חגו סביב, נכונים למלא כל בקשה, לעשות כרצון איש ואיש, ומוזיקה משמחת התנגנה ברקע.

ברגע מסוים הרב שם לב שבעל הבית עצוב ושאל אותו: "תגיד לי, מה קורה לך? מדוע פניו נפולות? נא שאל אותו". פניתי לבעל הבית: "סלח לי שאני אומר לך, אבל אתה מכבד את הרב בסעודה כה מפוארת, איך זה שאינך שמח? הרב מרגיש לא נוח בכך".

הוא השיב: "נכון, אני עצוב. אבל לא נעים לי לספר מדוע".

"ספר", הפצתי בו, "מה יש בכך שתספר? הן אמרו 'דאגה בלב איש ישחנה'. לכסוף הוא נאות: 'בני', כך אמר, 'נמצא כעת בקומה הרביעית של הבית ו...'. הוא היסס, אך המשיך: "...בעוד חודשיים הוא עתיד להתחתן עם גויה". עם המילים פרצו ממנו גם הדמעות. "מה שווה כל עושרי? מה שווה כל הכסף שיש בידי?", זעק בבכי, והוסיף: "הבאתי מהארץ כל כך הרבה רבנים כדי שישכנעו אותו לוותר, אבל הוא בשלל, לא השתכנע". הוא סיים באנחה מעומק הלב: "אני חושש ומתבייש אם הוא ירד והרב יראה אותו".

סיפרתי את דבריו לרב. הרב הקשיב ולבסוף אמר: "שאל אותו, האם אוכל לעלות ולשוחח עם הבן?". "הרב מוכן לעלות?", התפלל בעל הבית, כשבקולו נשמע זיק שמחה.

עלינו לקומה הרביעית, והרב ביקש להיות עם הבן ביחידות. חצי שעה שוחח עמו הרב, ולאחר מכן יצא הבחור מהחדר דומע. הוא ניגש לאביו, חיבק אותו והכריז: "אבא, אני לא מתחתן". בבת אחת מצב רוחו של האב השתנה לגמרי. העצב הפך לשמחה, הבכי הפך לחיוך.

בסיום הסעודה לקח אותנו המארח לחדר העבודה שלו. ישבנו סביב שולחן; המארח בצד אחד, הרב ואני ממולו. הוא הסתכל בנו ושחק. ההתרגשות ניכרה בפניו. לפתע הוא קטע את השתיקה ואמר: "סלחו לי, רק שנייה", ויצא את החדר אחרי רגע חזר עם צ'ק ביד; צ'ק שעליו רשום סכום עתק, לפקודת הרב.

הרב הסתכל ושאל: "מה זה?".

"אם אני יודע לקרוא", אמרתי, "זה... סכום עתק", ונקבתי בסכום.

"תחזיר לו את זה", אמר לי הרב בפסקנות.

"אבל הרב, הוא ייפגע...". ניסיתי, אך הרב שנה: "תחזיר

סיפורה של כוס התה

כידוע, הרב מוסר שיעורים בהלכה ובאגדה בכללים שונים ברחבי הארץ. פעם אחת הגיע הרב למסור שיעור באחד הכוללים בירושלים. תוך כדי השיעור, דיבר הרב בהתלהבות ונוסף בידיו כדי להדגים את דבריו ולהדגיש נקודות חשובות. אחד האברכים הכין לרב כוס תה והניח אותה על השולחן לפני הרב. הרב הודה לו במנוד ראש והמשיך לדבר. תוך כדי כך נופף בידיו ושולי גלימתו פגעו בכוס.

הראש"ל דפדף במהירות בין המסמכים השונים והחל לשאול את הראב"ד שאלות שונות. לאחר כמחצית השעה ישב הרב וכתב את הפסק עם הנימוקים השונים, לתדהמתו של הראב"ד. כאשר יצא מן החדר אמר לי: "גאונות כזו וכתפיים רחבות כאלו לא ראיתי מעולם". ועוד הוסיף ואמר: "כוחו של הרב אליהו מתבלט בשני מישורים: מחד, כשרון מדהים של עיון ועמקות; ומאידך, הכוח לחתוך ולהכריע בסוגיות המורכבות ביותר. שתי התכונות הללו הביאו אותו למקום שבו הוא נמצא, ועד היום נחשב הרב אליהו למילה האחרונה בפסקי הלכה בעולם כולו".

הכוס נפלה וכל תכולתה נשפכה. האברכים הזדרזו והכינו לרב כוס תה חדשה. ברגע שהונחה הכוס על השולחן הרחקתי אותה אל מחוץ לטווח ידי הרב. אך זה לא הועיל; שוב, כבהילוך חוזר, נופף הרב בידיו, פגע בכוס והיא נשפכה. אמר הרב: "לא נורא, אני לא אשתה". ובכל זאת האברכים מזגו לו כוס שלישית. בתוך להט דבריו בשיעור, נופף הרב בידיו בשלישית והכוס נפלה.

משראה שכך הוא, עצר את השיעור ואמר: "אם זה קרה לי ג' פעמים, יש פה מסר. אני רוצה לברר את הדבר". הוא פנה אל מכין התה ושאל כיצד הכין את התה. השיב האברך: "כרגיל, לקחתי פינג'אן, הרתחתי בו מים והכנתי כוס תה". "למה משמש הפינג'אן הזה?", המשיך הרב וחקר. "רק לזה", השיב האברך, "האברכים מכינים בו תה או קפה". "ואף אחד אחר לא משתמש בו?", הקשה הרב. לפתע קם אחד האברכים וצעק: "כן! עובד אצלנו מנקה גוי, עובד זר מרומניה. לפעמים בבוקר הוא מכין לעצמו ביצה קשה בפינג'אן". עכשיו הכל התברר. בבישול עכו"ם הרב מחמיר לשיטתו הבישול של הגוי מטריף את הכלל, ומן השמיים דאגו לך שהמפקיד במצווה - לא תבוא תקלה על ידו.

שילוב בין עמקות ויכולת הכרעה

רב עיר ידוע המשמש גם כראב"ד באותה העיר, סיפר לי כי כבר שלוש שנים הוא עוסק בתיק ממזרות עב כרס וסבון בפרטים רבים, כאשר הבת זקוקה להינשא - ועדיין אין הכרעה. הוא ביקש לשבת עם הרב יום שלם ולהגיע להכרעה המיוחלת. למחרת, הגיע בשעה שקבעתי לו ובידו התיק. מרן

רבבות ליוו את הרב בדרכו האחרונה. צילום: אפרים לב.

נהלן ברגש

הרב דני אליני - ר"מ כשיבת הסדר אור עציון
חומרה ותוכנה

שאלה < בעולם הדתי אנו נתקלים באנשים המחמירים ללא הרף. כל פעם צצה לה 'חומרה' חדשה. כוונתי בענייני כשרות, צניעות ועוד ועוד. אינני מבין מדוע יש צורך להחמיר, האם אין בכך משום ביטוי של עצבנות וחשדנות כלפי הכל?

תשובה < ברצוני להתייחס באופן עקרוני לעניין ה'חומרות'. פעמים רבות יש לנו נטייה לזלזל בחומרות הלכתיות שונות. החומרות מסמלות אצל רבים מאיתנו דוגמא לעצבנות הלכתית לא בריאה. כולנו יודעים לגחך כאשר אנו נתקלים בחומרי ניקוי המתהדרים בהכשרים שונים ומשונים. במיוחד אנו נהנים לומר 'חומרות' ואז מתווסף לכך ניחוח חרדי, שמרחיק את עניין ההחמרה מאיתנו לחלוטין.

אך יחד עם זאת, עלינו להיזהר לא להתייחס בביטול לכל עניין החומרה, ההיפך הוא הנכון. פעמים רבות החומרה מבטאת את יחסו של האדם כלפי בוראו. ההגיון העומד מאחורי עניין ההחמרה הוא להתייבב לפני בוראך בדרך ישירה שאין עליה כל ספק. האם לא כך לימדה אותנו המשנה באבות "הסתלק מן הספק"?

אדם שדבר ה' בוער בקרבו מחפש ללא הרף את הדרך הרצויה לעבוד את בוראו, ומתוך רצון לעבוד את בוראו בדרך שלמה, פעמים רבות הוא נוטה להחמיר על עצמו.

אדם המחמיר על עצמו, לא יבטל את הדעות המקלות.

אדרבא, המחמיר אכן יודע שניתן לסמוך גם על דיעות מקילות אך אהבתו היוקדת לקב"ה מובילה אותו, לחפש דרך המוסכמת על כולם. דרך שאין בה ספק.

אם תסתכל על עצמך, תגלה שגם אתה נוהג בדרך זו בעניינים שונים הקשורים לעבודת ה' שלך. אתן לך דוגמא בולטת אחת מיני רבות - זמן כניסת השבת. היום אנו נוהגים להכניס את השבת עשרות דקות לפני שקיעה, למרות שידוע לנו שעדיין יום גמור. הזהירות והאהבה הגדולה למצוות השבת גורמת לנו להחמיר ולחשוש לשיטות הראשונים הקובעות שזמן בין השמשות מתחיל עוד לפני השקיעה.

מתוך אהבתנו הגדולה לדבר ה' אנו מתייחסים למצוותיו בזהירות יתרה ומופלגת, גם כשיודעים אנו שאין הכרח לכך.

לסיום, ברצוני להעיר הערה נוספת. אם למדת נושא מסוים והעמקת בו, ומתוך לימודך הגעת למסקנה שאין טעם להחמיר, אין בכך כל פגם. ברם, הבעיה היא, שפעמים רבות, אדם כלל לא מברר את הנושא לעומקו, ונדמה לו שעניין החומרה הוא פסול מיסודו. תפיסה זו איננה מקובלת, אינך חייב להחמיר כחברך אך אל תזלזל במניעים של חברך, כשם שלחברך אסור לזלזל בך.

אחר הקדמה זו, חשוב לי להדגיש, שבמקרים מסויימים, אכן אני מזדהה עם טענתך, ונרחיב על כך אי"ה, בשבוע הבא ■

למערכת הגיעו פניות רבות שלא לשנות את שמו של המעצבייני"ש, ולהמשיך במדור כרגיל מי שעוד לא השתחרר מוזמן להציע רעיונות עד למעצבייני"ש הבא.

עלילות
המעצבייני"ש

יוסי שחר
(תודה למפקד גושעל הרעין)

גיליון מס' 10 - חנוכה ופסח - רעיונות והצעות למדור המעצבייני"ש ניתן לשלוח ל: gdaat@pisrael.com

גיליון
דעות

שרות לכווחות

טעות לעולם חוזרת

עינת

בכישלונות. זה לארגן מסיבת הפתעה עם הבנות למחנכת הכי טובה, זה להרים 'יום תלמיד', וגם לשלב בשיכבה את בנות כיתת העולות.

למען האמת, זה תפקיד בכלל לא פשוט ואפילו קצת מורכב, אבל זה כל היופי, האינטנסיביות והמרץ אחד הזמן.

אמנם זה קרה "בטעות", אך זו "טעות טובה", עכשיו נותרה השאלה האם כדאי לחזור על אותה "טעות" פעמיים...

לצוות הנפלא והמסור שעושה פשוט עבודת קודש. אנשים לרוב נוטים לחשוב שלהיות מדריכה באולפנה מסתכם בלעשות מורל, להכין צ'ופרים, לצלם ולשיר בשבתות אולפנה. לא אשקר, גם הדברים האלה הם חלק מהעבודה. אך השנה גילית, שלהיות מדריכה באולפנה זה הרבה יותר. זה להיות 'אחות גדולה', זה לעזור לילדה שקשה לה בתנ"ך, זה לתת נשיקת לילה- טוב, ולהעיר בחיך. זה להיות שם כשבת לא מרגישה טוב, לשמוח איתה בהצלחות ולעודד אותה

האמת היא שהגעתי למקום השירות הלאומי הזה בטעות. בכלל לא חשבי, שאהיה מדריכה באולפנה. כל כך הרבה חיפושים, בתוך מגוון כל כך רחב של אפשרויות, גן חינוך מיוחד, כפר נוער, מרכז קליטה, קומונה ועוד...

היום, כשאנשים שואלים אותי: "מה? את לא קומונרית?!" אני עונה בחיך, ובצורה קצת חצופה "ב"ה לא".

אני כל כך שמחה שהגעתי לכאן, לבנות המקסימות

**ארטמיט
מלווה מלכה...**

1+1

על כל המנות העיקריות בתפריט.
(הזולה מביניהם)
המבצע בתוקף במוצ"ש בלבד עד
לתאריך 15.6.2010

כשר למחדרין

Artmeat
יזמית אהלים

יבטינסקי 1, בניין דימול, הבורסה ליהלומים, רמת גן
טל. 03-7526222 | פקס. 03-7526223 |
במקום חדר פרטי לשיבות וארועים עד 50 מוזמנים. טלח.

דעת ילדים

ריבוע קסם והגיון

3	2	1
		2
		3

1. קואבוי שמשכים קום (ט"ז, ה')
2. הפרשה נבלעה באדמה (ט"ז, א')
3. חסים על הבכור (י"ח, ט"ז)

חידת השבוע

תשובות משבוע שעבר

פתרון ריבוע הקסם
מפרשת בהעלותך:

ח	א	ל
ס	ז	א
ק	ס	ח

הזוכה משבוע שעבר:
שי גיליס מכרמי צור

יחסיים אמן מנאס

תשובות שלחו למייל: yeladim@pisrael.com
עד יום שלישי הקרוב. בין הפותרים נכונה יוגרלו פרסים. בהצלחה!

חמיצר זכיתי אצלו בחידון בפרס של שנתיים לימוד אקדמיים במכללת קיי בבאר שבע, ובטיסה משפחתית לירד-דיסני. חמיצר הכיר אותי ואמר עלי: "אבו-עזיז אדם מרתק מאין כמוהו - הוא למעשה המתמודד האולטימטיבי בעל שלוש תכונות היסוד: אדם שאינו מונע משיקולי בצע אלא מתמודד מתוך התלהבות אמיתית של חיפוש וחיכוך בידע וערכים. בעל סקרנות אין סופית, מורה ומחנך שמנצל את כלי החידה להנעת תלמידים בתחומו. אבו עזיז הוא אימת החידונאי, ועבורי הוא הסמן הימני שכן לכל חידה שאני עורך ומפיק, אני חייב לשאול עצמי 'בכמה זמן אבו עזיז יעלה על הראש ויפצח...' ירבו כמותו".

טלוויזיה כאדם חרדי, אני אוכל רק בשר חלק, ילדי לומדים בישיבות, אני מתלבש כחרדי ואני לא מחזיק בבית מכשיר טלוויזיה. מאידך אני דוחה אפשרות להשלמת הכנסה על ידי ניצול כח הזכרון שהעניק לי הבורא, כשמדובר בתכניות צנועות ללא נשים ותמונות לא הולמות. סירבתי להשתתף בתכניות מעורבות או בעלות צביון חילוני שאף משודרות בשבת. אני רואה הרבה ויכוחים בפורומים באינטרנט למה אדם חרדי משתף פעולה עם הטלוויזיה. אולי אפשר לומר שבעניין הזה אני לא כל כך חרדי, אני יותר מעורה בחברה הכללית. מבחינתי הטלוויזיה היא כמו הרימון שמצא ר' מאיר, את תוכו אני אוכל, ואת קליפתו אני זורק.

דימוי יש בהחלט הרגשה של העלאת הדימוי של המגזר הדתי והחרדי בעקבות הזכייה, אלא שלדעתי דווקא ביום שבו חרדי מגיע לכותרות בהקשר חיובי, זה הזמן לומר "אל תקטלגו", בלי להיתפס כמי שמנסה להתגונן או לברוח מאיזו אחריות מדומה. זה הזמן לומר אל תסתכלו בכיפה הסרוגה/ בכיפה השחורה/ בפאה הטבעית/ בשבשים, אלא במה שיש מתחתיהם. החיים הם לא שחור לבן.

מקסים ואנרגטי הרגשתי יד מכונת, לכל אורך התכנית, וכך גם בשאלה המכרעת. השאלה לא הייתה קשה במיוחד, אלא רק דרשה הגיון ומחשבה - דברים שנרכשים במהלך לימוד סוגיות ואיבעיות בתלמוד.

דן חמיצר (זוכרים?) הלל אותו < ארז טל ניסה להכשיל אותו > והוא עדיין לא מצא יורש בקרב תלמידיו

שבוע אחרי שעשה היסטוריה וניצח מאה מתמודדים, משה אבו-עזיז מדבר על חידונים, חינוך, חרדים ומה שביניהם

מיליון למרות שזכיתי בסכום הלא רגיל הזה, אני שום אופן לא מתכוון לשנות את אורחות חיי, אני אוהב את עבודתי בחינוך, ומרגיש שאני תורם ונתרם ממנה ובה.

אור עקיבא העיר הבה גדלתי, כאן התחתנתי ונולדו ילדי, עיר שקטה עם צביון דתי, בה נשמר סטאטוס-קוו בין המגזרים בהדדיות ובהבנה.

הכספת כשהשתתפתי בתכנית הייתה לי ההרגשה שארז טל אינו מעוניין שאצליח. הוא שידר קור ועיונות, ואף התעקש להכשיל אותי בשאלת נכון/לא נכון.

אברי גלעד להבדיל מארז טל, אדם בעל אישיות נלכבת ומעניינת נשקפים הערכה וכבוד. מאוד מתמצא ביהדות ואף מגיש פינת פרשת השבוע בגלי צה"ל בתכניתו המילה האחרונה בשיטות פועלה עם אנשי תקשורת דתיים.

מכללת ליפשיץ אני שומר מקום חם בלב למכללה שעזרה לי ע"י השלמת בגרותי במכינה, להתקבל ללימודים בה, למרות שעוד לא הייתה לי תעודת בגרות אז. המכללה הקנתה לי את יעודי והמקצוע ממנו אני מתפרנס עד היום הזה - הוראה.

הוראה אני מנסה לשלב בין האהבה שלי לחידות לעיסוק שלי בהוראה. זו הדרך שלי לגרום לילדים לעניין לימודי ולארגן במקום לעשות להם מבחנים אני קורא לזה חידונים נושאי פרסים והם מיד משנים גישה. אני עדיין לא מזהה 'יורש' בקרב תלמידי, אבל אני בהחלט דוחף אותם להשתתף בחידונים בכל הרמות.

תלמידים הם ידעו על הזכייה למרות שלא אמרתי להם עליה, הם גילו את זה דרך העיתונים והאינטרנט, ומובן שהם מאוד שמחו. הם מתייחסים לזה כאילו יש לנו בכיתה מורה 'סלב' או VIP. לאור הדברים הקשים שמטיחים במורים, אני חושב שמורים רבים צריכים להשתתף בחידונים, זה יכול להעלות את קרנם בקרב התלמידים שלהם.

ארץ אל תכסי דמם...

הישוב איתמר נמצא בחזית המאבק על ארצנו הק' במאבק זה נפלו 14 מבני הישוב,

התחלנו בבניית "מקדש מעט" לעילוי נשמתם של קדושי איתמר

היה שותף!

המעוניינים להשתתף בבניין הארץ

1. לשלוח צ'ק לפקודת: ה"קרן לקידום ופיתוח איתמר" לכתובת - ישוב איתמר 44834
2. העברה בנקאית: סניף 483 (קרנ"ש) מס' חשבון 147411

קרן לקידום ופיתוח איתמר(ע"ר) **לפרטים: אחד 0522-862839**

ירוק בעיר

מרכז האירועים החדש של ירושלים

שתסעו לשמחות...

מזל טוב
לבעלי השמחה
**רכב שכור
לשבוע
במתנה!**

2 אולמות מעוצבים לאירועים ולכנסים:
אולם עד 1000 מוזמנים ואולם עד 450 מוזמנים
רחבה לקבלת פנים • 2 רחבות ריקודים מרווחות באולם הגדול
תפריט טעים ואיכותי בניצוח השף ישראל כהן
אפשרות לקייטרינג בהכשר בד"ץ העדה החרדית

קווי אגד חדשים ומהירים לאולם בתדירות גבוהה, מכל שכונות ירושלים
יד חרוצים 22, א.ת. תלפיות, ירושלים • טל': 02-6783477

נקבל על עצמנו ללמוד בתורתנו
של מרן הראשון לציון
הרה"ג מרדכי אליהו זצ"ל

שמעון בן נצירא
בשם ר' יצחק אומר:
"כל תלמיד חכם
שאומרים דבר
הלכה חפיו בעולם
הזה שפתיו רוחשות
עמו בקבר שנאמר
"וחכך כיון הטוב...
דובב שפתי ישנים"
מה כומר (אשכול)
של ענבים זה כיון
שמניה אדם אצבעו
עליו מיד דובב
אך שפתותיהם
של צדיקים כיון
שאומרים דבר הלכה
מסיהם של צדיקים
שפתותיהן מרחשות
עמהן בקבר".

נפלה עטרת ראשנו

**מכון התורה והארץ
מתאבל עם עלייתו
לגנזי מרומים**

**של מו"ר הראשון לציון
הגאון מרדכי אליהו זצ"ל**

**שהיה מורה דרכנו במצוות
התלויות בארץ ופעל רבות
לחיזוק שמירת הארץ ומצוותיה**

הרבנים, החוקרים והנהלת המכון

גילוי לב

סליחה מאת

אמרו לנו שמדובר ביישוב דתי פתוח, שלא מסתכל על כיסוי הראש, אורך השרוולים וכו' וכו', נשמע לנו מתאים.

אנחנו גרים כבר עשר שנים ביישוב חמוד ומקסים שאחרי כל לידה אנו זוכים למטר של ארוחות צהריים ועוגות בלי סוף. התרגלנו לשכנים שלנו ולחברים של הילדים. התרגלתי אפילו לעקיצות הקבועות על האיחורים לבית כנסת.

אבל אף פעם לא התרגלתי לגלגלי העיניים על דרך החינוך שלנו, על מה שאנחנו נותנים לילדים שלנו, על איך שהם מתלבשים ועוד ועוד דברים של עיניים רעות ולשונות רעות שנכנסו אל ביתנו.

אז חיפשנו את היישוב החלומי הזה, שבאמת לא אכפת לו שבאמת לא מסתכל עליך בעצם חיפשנו את העיר ביישוב, ומצאנו.

אבל כמו לפי איזה כלל קדום. כשאתה סוף סוף רוצה משהו מאד אז הוא לא חצה אותך, ובאמת הגענו לוועדת הקבלה שחשבונו שנועדה לסנן עבריינים, דפופילים ושאר צרות אנושיות שאף אחד לא רוצה ביישוב שלו. הייתה שיחה מאד קולחת, דיברנו על חינוך, על קהילה ועל פוליטיקה כמובן. הרגשנו מאד בנוח להביע את דעותינו, הייתה שיחת סלון שנראה שכבר היינו בכמה כאלה עם חברים שונים. אחר כך ביקשתם תעודת יושר וקיבלתם, ביקשתם מבחן גרפולוגי ועשינו.

אבל בסופו של דבר קיבלנו תשובה שלילית. אנחנו לא מתאימים לרוח היישוב ובלה בלה בלה... אני לא יודע אם לשמוח או לא כי מצד אחד אני לא רוצה להחליף פרה בחמור, ומצד שני הייתי מאד שמח שהציבור שאני חלק ממנו היה קצת פחות מתנשא, מסתגר ומתבצר.

זה היה עושה לנו רק טוב, כי התת-התפלגויות האלה שאנחנו כל כך אלופים בהם מתחילה מהבית.

שוב סליחה שאנחנו מפרעים לנוף האנושי.

באחדות ובאהבה!

האירוניםט הטרי

חוה אנקור

מאמנת אישית חזונית
מומחית במצבי לחץ ומשבר

שאלה:

אני בת 34, אם לארבעה ילדים מגיל 11 ומטה. בעלי עצמאי, ואני עובדת במקצוע חופשי. לאחרונה אני מרגישה שאין לי סבלנות לשום דבר, בטח לא לבעלי וילדים. אני בעומס עצום לא מספיקה שום דבר, יש לי תחושה שאני רודפת אחרי הזנב של עצמי, כל חובות הבית והילדים מוטלים עלי. בעלי אדם טוב אבל כרגע לא מסוגל לעזור לי, איך אני ממשיכה הלאה?

תשובה:

אכן מציאות מורכבת ולחוצה. נראה שאת מנסה להיות בסדר עם כולם חוץ מעמך עצמך, כי הרי אי אפשר לדחות שבת, או אי אפשר לדחות קניות, אי אפשר לא להגיע לאסיפת הורים (כי כבר בפעם שעברה לא הגעת...), אי אפשר לא לשטוף את הבית לפחות אחת ליומיים ועוד רשימה ארוכה של מטלות, והמשותף לכולם שאת הכול את צריכה לעשות. כדאי להתחיל לעשות סדר ולשאול את עצמך מה דחוף ואת חייבת, ומה אפשר לדחות כי זה פחות דחוף וחשוב.

הנחת היסוד היא שקודם כל עליך לדאוג הבריאות הנפשית שלך, והשלווה שאת נוסכת סביבך. למשל, לסדר את הבית - האם זה חשוב ודחוף? (מה איכפת לך מה יגידו כל אלה שאצלן תמיד מסודר...), לקחת את הילד לקופת חולים האם זה חשוב ודחוף? מיד בהעמדת השאלות אין על כך דיון הרי ברור מה צריך לעשות.

כדאי בסוף כל יום או בתחילתו להכין דף משימות שאת חושבת שצריך לבצע, ותתחילי לסמן מה הכי חשוב ועל מה אפשר לוותר. כדאי שכל יום תתכנני ליום שמגיע, ותתכנני את מה שאת הולכת לעשות. תכנן עוזר לסדר את הראש ונותן תחושה של שליטה.

הורים המעוניינים להתייעץ או לשתף את הקוראים במכתביהם מוזמנים לשלוח למייל: gdaat@pisrael.com עבור 'גילוי לב'

מזל טוב!
לאורלי אייל
הארט המדהימה
לנישואי הבן בר עם בחייל מור

משפחת פרסומי ישראל ושות'

מזל טוב
למשפ' קרוב
היקרה
להולדת הבת/הנכדה
בת לאהרון וצביה
תזכו לשנים רבות
של נחת ובריאות

משפחת פרסומי ישראל ושות'

מילה טובה
יומן משלנו תשע"א

עשרות מדרשים,
סיפורי דיוקים, חידות,
מושגים וטיפים שימושיים
לעבודת המידות.

היומן נערך בשיתוף פעולה
עם רבנים, מחנכים, מנהלי בתי ספר
ומפקחים בהתאמה לילדים
בגילאי בית הספר היסודי.

יומן משלנו
יומן עם ערכים

פרסומי ישראל ושות'

לפרטים ולרכישות מרכזות: 02-5350903 (מאיר) • meir@pisrael.com • בהוצאת פרסומי ישראל ושות'

גילוי דעת

מרן הראשון לציין הרה"ג מרדכי אליהו זצוק"ל - התרפ"ט-התש"ע

הליית גת

נארת הפיזואים על האונדיא

רק טוב יצא לך מזה

אנחנו בקליית גת בחרים עבורכם את הפיצוחים הטובים ביותר, קולים
בשיטה ייחודית השומרת על שפע הוויטמינים והמינרלים ואורזים הרמטית
מיד לאחר הקליה. אתם נהנים מפיצוחים טעימים, טריים ופריכים למהדרין!

בהשגחת הבד"ץ
מירושלים
התורה והמצוה

מיוצר ומשווק ע"י
LS
ליימן שליטר
חשם שטאדור וואיט